a ſid· mirbat alteſtere dicēs ō ple
neomni dolo. Actuū. xij.
¶ Mira diſcrecōnis modo paul9 ar
guit romanos et ex gētib9 ꝯuerſos
quia ſupba imitacone volebāt ſe ſibi
inuicē iꝑponere cū ambo utrīqz peccaſſe
et dei mīa indigere. Nam gētiles le
gis natural̄ et iudei legis moſayce
fuerūt tranſgreſſores. Romano. iij.
¶ Corītheos arguit paul9 ꝗ hoc ꝙ
xp̄s in eis diuidi videbatur dicente
uno ego ſū pauli. alio ego ſū appol
lo. i. Corintheorū. ij.
¶ Repheēdit eciā eos de reuerencia
circa ſupcione eucariſtie. i. Corī. vi.
¶ Itē rephēdit eos ꝙ multi appolli
nis ḡuia ſuſtinuerūt ꝗ ipſū ut decuit
in reuerēcia nō habuerūt. i. Corī. ij.
¶ Itē de errore circa reſurrectionem
mortuorū. i. Corintheoꝝ. xv.
¶ Mādauit theſſalonicēſib9 argue
re inquiete ambulātes et michil ope
rātes ſed curioſe agētes. ij. Theſ. iij.
¶ De deriſione.

Viri ſoccoth et phanuel deri
ſerūt gedeonē zebee ꝗ ſalma
na ꝑſequentem et ideo male
eis accidit. Iudicū. viij.
¶ Contēpſit nabal vba nunciorū da
uid dicēs quis ē ille dauid. i. Re. xv.
¶ Michol vidēs regē deſaltantē di
riſit dicens ꝙ̄ glorioſus fuit9 es. ij.
Regū. vi. i. Parali. xiij.
¶ Jeſabel achab regē virū ſuū deri
ſit dicens grādis auctoritatis es et
bene regis regnū iſrl̄. iij. Re. xxi.
¶ Pueri helyſeū deridētes et dicen
tes aſcēde calue a duab9 beſtijs de
uorati ſūt. iiij. Regū. ij.
¶ Curſores ezechie ꝑgebāt de ciuita
te ad ciuitatē ꝑdicātes ut filij iſrl̄ cō

uerterētur ad dn̄m ac illi deridebāt
eos ac ſubſanabāt. ij. Parali. xxx.
¶ Miſit dn̄s ꝓphetas populo eo ꝙ
parceret eis et de habitaculo ſuo ac
illi ſubſanabāt nūcios dn̄i ſic parui
pēdebāt ſmōes ei9. ij. Para. xxxvi.
¶ Excecato thobia deridebāt eū pa
rentes ei9 dicentes ubi eſt paciencia
tua et ſpes tua. Thobie. ij.
¶ Percuſſus Iob ulcere peſſimo deri
ſit eū uxor ſua ꝗ dixit adhuc tu per
manes in tua ſimplicitate. Benedic
deo et morere. Iob. ij.
¶ Criſt9 multipliciter deriſus fuit.
Luce. vij.
¶ Si eſſz propheta. Mathei. ix.
Et quare cū peccatorib9 publi
canis māducat ille. Math. ix.
¶ Itē quando dicebat puella nō eſt
mortua deridebāt eū. Luce. ix.
¶ Et in multis locis ubi agit de pa
ciēcia ei9. ut in paſſione. Luce. xxiij.
¶ Iudei audiētes apl̄os varijs lin
guis loquētes deridebāt eos dicen
tes quia muſto pleni ſūt. Actuū. ij.
¶ Quādo audierūt athenienſes pau
lū reſurrectionē mortuoꝝ ꝑdicantē
quidā irridebāt eū. Actuū. xvi.
¶ De detractione.

Uxor pharaonis impie detra
xit ioſeph apud dn̄m ſuum.
Geneſis. xxxix. Exodi. x.
¶ Dixit pharao moyſi cui dubiū ē
ꝙ peſſime cogitetis ꝑ qd̄ patz mali
homis frequētes mala ꝗ falſa iponūt
Locuti ſūt maria et aaron cōtra moy
ſen modica occaſione habita ſed ſtati
ſecuta ē ultrix pena. Numeri. xij.
¶ Peiores ſūt tales quā balaā gen
tilis qui noluit detrahere ꝑplo dei.
Numeri. xxij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Siba ſeruus miphiboſeth nequiter detraxit dn̄o ſuo dauid et fides mi nus cito ei adhibita ē. ij. Re. xvi.
Venerūt aduſus ionathā viri peſti lētes ex iſrl̄ vt iterpellarent regē al lexandꝝ aduſus eū ſ; ipe non inte debat eis. i. Macha. x.
¶ Scribe ꝛ pharisei xp̄o detraxerūt dicētes eū ſamaritanū ꝛ demonium habētē blaſphemū voracē carniū gē tis ſubūſorē ſeductorē populi ꝓhibē tē tributa dare ceſari ꝛ mlt̄a alia vt in euāgelio apparet. Patz ioh. viij. Math. ix. Luce. xi.

¶ De dilectione dei.

Datuꝛus dn̄s legem moyſi ait ego ſum dn̄s deus faciēs mi ſericordiā in milia hijs q̄ dili gūt me. Exodi. xx.
¶ Principium et perfectio ē dilectio Unde moyſes poſt repetitā munda ta ait dominum deum tuum diliges Deutronomij. vi.
¶ Itē q̄d petit dn̄s deꝰ tuꝰ a te niſi ꝙ diligas eū. Deutro. iij.
¶ Ioſue ſenex ꝛ lōgeuꝰ vocauit iſrl̄ et monēs eos de mlt̄is dixit hoc tm̄ tū diligētiſſīe pcaue niſi vt tu diliges dn̄m deū. Ioſue. xxiij.
¶ De rege dauid dicit̄ de oī corde ſuo laudauit deū ꝛ dilexit dn̄m qui fecit illū. Eccleſiaſtici. xlvij.
¶ Salomō dilexit dominum ambu lans in p̄ceptis dauid patris ſui. iij Regum. iij.
¶ Magdalene dimiſſa ſūt pccā mlt̄a q̄m dilexit mlt̄ū. Luce. vij.
¶ Comiſſurꝰ xp̄s petro gregē ſuū ter q̄ſiuit an eū diligēt at ille r̄ndit tuſcis dn̄e quia amo te. Iohis. xxi.

Multum dilexit xp̄m ꝑſtū paulꝰ q̄n dixit. Quis nos ſeparabit a caritate dei. Romano. viij.
¶ Itē dixit Si q̄s nō amat ihm xp̄; anathema ſit. i. Corīthe. xvi.
¶ Itē nos diligamꝰ xp̄m q̄m ipe p̄us dilexit nos. i. Iohis. iiij.

¶ De dilectione proximi.

Abrahā deū ſollicitē ꝓ ſodomi tis orabat q̄d ſignū erat ma gne dilectiōis. Geneſis. xviij
Multū dilexit moyſes p̄ximos ꝛ ſb ditos q̄ orans deū ꝓ peccatis eorū ait aut dimitte populo noxam hanc aut dele me de libro ī quo me ſcrip ſiſti. Exodi. xxxij.
¶ Aīa ionathe colligata ē aīe dauid quā dilexit vt aīa; ſuā. i. Regū. xviij
¶ Oſtendit dauid amicum diligē in plāctu ionathe inimicū vt ī planctu ſaul. ij. Regū. i.
¶ Proximū dilexit dauid in planctu abner. ſcd̄o. Regū. iij.
¶ Filiū malū ꝛ ſibi aduſariū ī plāc tu abſolomis ibidē. xviij. et. xix.
¶ Tātum vult nos deus erga prox imum habere dilectionem vt peccan tē vſq; ſeptuagies ſepcies dimittat. Mathei. xviij.

¶ De diſcordia.

Prima diſcordia orta eſt dē inuidia caym et abel. Geneſis. iiij.
Inter abrahā et loth diſcordiā fece rūt paſtores Geneſis. xiij.
¶ Factū eſt etiam iurgium paſtorū aduſus yſaac habebat eni ipſe mag nā poſſeſſionē vt patz. Gen̄. xviij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf